

Publicerad 2018-10-30 21:12 av Peter Stjerngrim

Skrivet utifrån fem ord jag fått av AgnesP i september 2012

Fem små ord om himmelshemligheter och sorgfåglar ...

Du är

tyvärr

lite för himmelshemlig för mig

eftersom jag ej

ännu vet om jag blivit presenterad

för dig

Till skillnad mot

den sorgfågel

vilken flyger över mig

får du gärna landa

och bygga bo hos mig

Inte i mitt hår

men så där så

att jag äntligen

kan få somna

och vakna med dig

Kanske är jag lite utav

en stensamlare

men jämväl jag är

en vattenbärare

med

seende

och tillika

leende händer

som liksom mig

älskar att få känna

och läsa av

hela dig

Älskar dig

och balansen

som råder

mellan dig och mig

Känner att
det ökar chansen
till att vi verkligen kan
så som kvinna och man

få gråta alla våra tårar
tillsammans
och var och en för sig
utan att känna
oss rädda för att
vi varandra sårar

vilket skänker den trygghet
vi behöver känna
för att vi tillsammans
men också var för sig
också verkligen ska kunna
skratta alla våra skratt

Ty det är just det här
som ligger till grund
för att vi ska vilja
förbli med varandra
mer än blott bara
för en evighetskort sekund

i vetskap om
att Jorden är rund
och att även om vi
sprattlar lite i bland
och synes som om vi
springer ifrån varann
så kommer vi tillbaka igen
och igen och igen ...

... För jag är ju ämnad för dig
precis så som du är ämnad för mig

Och den kärlek vi känner för varandra
ingår i ett av oss båda två
var och en för sig

så innerligt eftersökt koncept

Ett koncept vilket inte kan fås
förskrivet på recept ...

Så min stilla begrundan
här där jag sitter och försöker vakna
i all denna min ensamma singularitet
och tillika till brädden fyllda

jämväl
förgyllda
överreklamerade
och så förbannat
frihetsbefrämjande
verklighet
är ...

... vart tusan du är?

Ty det enda jag vet och känner
här och nu
är att du inte är här ...

Behöver dig som är ämnad för mig
här och nu
För det som verkligen fattas mig
är den jag vill få dela resten av mitt liv
tillsammans med
Någon som finns nära tätt intill
såväl när solen går upp
som när solen går ned

Någon med vilken
jag kan få skapa minnen
Någon som väcker liv
i alla mina sinnen

Någon som är precis så där
alldeles underbart mycket bara du
Du som är den dig som är så innerligt

mycket bara ämnad för mig ...

... och som liksom mig
behöver känna trygghet
i att veta att du ej blir lämnad av mig
oavsett hur du mår
eller vad som händer i ditt liv
och därmed inom dig bara vet
med allra största absoluta säkerhet
att du är den jag älskar och vill leva med
och inte blott bara utgör ett av mina tidsfördriv ...

... Så som jag ock vill känna att jag ej är blott bara för dig ...

Är dock rätt trött på att fortsätta sitta här
i denna förbannat trista singularitet
vilken så länge utgjort och format verkligheten
så som den för mig just nu är ...

Vill få börja leva med dig
här och nu

Vill inte längre mer
vare sig somna eller vakna
utan att jag dig ser
nära nära tätt intill

Så kom till mig nu om du vill ...

... Jag vill!

Orden jag fick av AgnesP var

himmelshemlig

sorgfågel

stensamlare

vattenbärare

seende

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten